

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Constantin Gurschi,
Judecători –Liliana Catan și Ion Arhiliuc,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, declarat de inculpata

Angheluțova Maria Andrei, născută la 28 august 1941 în or. Bolgrad, regiunea Odessa Ucraina, domiciliată temporar pe str. Șciusev 45, ap. 10, mun. Chișinău.

Termenul de examinare a cauzei:

*Prima instanță: 05 octombrie 2012 - 24 decembrie 2012;
Instanța de apel: 20 februarie 2013-23 aprilie 2013;
Instanța de recurs: 10 decembrie 2013- 19 februarie 2014.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, Angheluțova Maria a fost condamnată:

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal a 8 (opt) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani;
- în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 9 (nouă) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei principale în penitenciar pentru femei de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Angheluțova Maria împreună cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în toamna anului 2011, acționând în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, deținând procura falsă nr. 1079 din 08 septembrie 2011, eliberată de către notarul

Miarelli Massimo cu sediul în Republica Italiană, confecționată prin metoda imprimare la aparat computerizat de multiplicare cu imprimantă jet-cerneală, conform căreia Tsakh Aron și Tsakh Bronya o împuternicesc pe Angheluțova Maria cu dreptul să vîndă din numele lor bunul imobil, care le aparține cu drept de proprietate și anume apartamentul nr. 218, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Valea Crucii 6, a prezentat-o la 14 noiembrie 2011 la notarul public al R. Moldova, Cobăneanu Angela, pentru autentificarea contractului de vînzare-cumpărare a bunului imobil și în baza acestei procuri a înstrăinat apartamentul nr. 218 de pe str. Valea Crucii 6, mun. Chișinău.

Tot ea, în scop cupidant, prin înșelăciune, folosind procura falsă nr. 1079 din 08 septembrie 2011, de comun acord cu alte persoane neidentificate, s-au prezentat la notarul public al R. Moldova, Cobăneanu Angela și au înstrăinat apartamentul nr. 218 de pe str. Valea Crucii 6, mun. Chișinău, astfel prin falsificarea documentelor, Tsakh Aron a fost deposedat în mod ilegal de bunul imobil, ca rezultat fiind însușită averea proprietarului, fiindu-i cauzat victimei un prejudiciu material în sumă de 295 432 lei, ce constituie proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpata și avocatul Semenciuc Valeriu în numele inculpatei, care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, motivînd că nu a fost dovedit că inculpata a falsificat procura trimisă din Italia. Procura transmisă din SUA reprezentantei părților vătămate nu avea apostilă, deci nu avea nici-o putere juridică pe teritoriul R. Moldova, astfel Maximuc Elena a fost recunoscută ilegal ca reprezentant al părții vătămate.

Mai mult ca atît, Țsach Bronya a decedat, iar Țsach Aron nu a primit moștenirea din apartamentul 2/8 de str. Valea Crucii 6, mun. Chișinău, care a rămas fără stăpîn. În consecință, reieșind că inculpata a vîndut $\frac{1}{2}$ din apartament care era fără stăpîn, iar la materialele cauzei lipsește cererea părții vătămate.

Totodată apelanții au invocat că, declarațiile martorului Nicolai Valentin urmau a fi apreciate critic, deoarece la dosar lipsește plîngerea sa, care urma a fi înregistrată în registrele R-1 și R-2 la momentul adresării la Comisariatul de Poliție, iar martorii Cislova L., Tumanova V., Tcacenco L. nu au confirmat învinuirea adusă inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatei și a avocatului, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare probe la care au avut acces părțile procesului penal, iar motivele invocate de apelanți, au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în prima instanță, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii, fiind corect

încadrate acțiunile inculpatei în baza art. 190 alin. (5) Cod Penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, savârșite în proporții deosebit de mari și în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod Penal - deținerea, folosirea documentelor oficiale false, care acorda drepturi sau eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane.

Probele administrate au fost verificate în cauză în modul corespunzător în instanța de apel, vinovăția inculpatei fiind pe deplin confirmată prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Elena Maximciuc, a notarului Cobăneanu Angela, audiată în calitate de martor, martorilor Nicolai Valentin, Cislova Ludmila, Tumanova Veronica, Dudareva Ludmila, Tracenco Lidia, și a materialelor cauzei, inclusiv extrasul din Registrul bunurilor imobile (f.d.133), extrasul din Registrul de stat al populației (f.d.137-138), certificatul de deces al Tsakh Bronya (f.d.37), contractul de vânzare-cumpărare din 14.11.2011 (f.d.27), raportul de constatare tehnico-științifică nr. 48 din 21.12.2011 (F.D.11168-175), ș.a.

Instanța de apel a respins argumentul apelanților referitor la ilegalitatea pornirii urmăririi penale, în baza plîngerii Elenei Maximuc, care nu se identifică în calitate de parte vătămată, motivînd că infracțiunea prevăzută de art. 190 și respectiv 361 Cod penal nu se regăsește printre infracțiunile pentru care legea prevede obligatoriu cererea prealabilă a părții vătămate, făcînd trimitere la art. 79 alin. (2), 262 și 274 Cod de procedură penală.

În ce privește măsura de pedeapsă stabilită inculpatei, instanța de apel a conchis că aceasta este una echitabilă și corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei, la care s-a ținut cont de toate circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză, precum și de prevederile art. 61, 75-76, 84 Cod penal, fiindu-i stabilită în limita sancțiunilor normelor penale în baza cărora a fost recunoscută vinovată, deoarece corectarea și reeducarea acesteia este posibilă numai în condițiile izolării ei de societate.

5. Inculpata a depus recurs ordinar împotriva hotărîrilor menționate, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri echitabile, pe motiv că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar, ce nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunilor imputate, or declarațiile martorului Nicolai Valentin urmau a fi apreciate critic, Elena Maximuc incorect a fost recunoscută ca reprezentant al părții vătămate, martorii audiați nu indică la vinovăția ei, etc.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

După cum s-a menționat în pct. 5 din prezenta decizie, recurenta critică apreciere probelor administrate la dosar ca fiind greșită și aceste probe nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunilor imputate.

Din conținutul art. 427 Cod procedură penală rezultă, că temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decât de drept, fiind determinate expres de lege. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procedural și erori de drept material sau substanțial și ele pot fi invocate în recurs doar în cazul când au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

În speță Colegiul penal constată, că motivele invocate în recurs țin de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, acestea au reținut și au descris circumstanțele de fapt și corect au conchis că Angheluțova Maria a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) și 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanțele ierarhic inferioare au motivat condamnarea inculpatei prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acesteia în comiterea infracțiunilor imputate, iar dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de apel, nu neapărat înseamnă că ea este afectată de careva erori de drept.

Mai mult ca atât, motivele invocate de recurentă au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărârilor judecătorești.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de recurentă nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind corecte concluziile instanței de fond și de apel, deoarece corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei, iar hotărârile atacate sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Angheluțova Maria, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 26 februarie 2014.

Președinte:

Constantin Gurschi

Judecători:

Liliana Catan

Ion Arhiliuc